

عنوان مقاله:

تاثیر دزهای پرتودهی الکترونی بر مدت انبارمانی توده های پیاز ایرانی

محل انتشار:

مجله علوم و فنون هسته ای، دوره 30، شماره 3 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محسن خدادادی - موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، صندوق پستی: ۴۱۱۹-۳۱۵۸۵، کرج- ایران

حمیدرضا ذوالفقاریه - پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پزشکی و صنعتی، پژوهشگاه علوم و فنون هسته ای، سازمان انرژی اتمی ایران،
صندوق پستی: ۴۹۸-۳۱۴۸۵، کرج- ایران

خلاصه مقاله:

پیاز یکی از سبزی های مهم تولید شده در کشور است. هر سال مقادیر قابل توجهی از محصول آن به ویژه در کشت بهاره (روزبند) در انبارها به صورت ضایعات از بین می رود. روش های پیشگیری و کاهش ضایعات به مراحل مختلف تولید، برداشت و پس از برداشت مرتبط است. یکی از راه کارهای موثر پس از برداشت، استفاده از پرتوهای یوننده است. لذا این تحقیق به مدت دو سال با هدف تعیین اثرات دزهای مختلف پرتودهی الکترونی در کاهش ضایعات در چهار توده پیاز روزبند شامل قرمز آذرشهر، سفید کاشان، درجه ی اصفهان و سفید قم در یک طرح اسپیلیت پلات با لحاظ گونه یا رقم به عنوان عامل اصلی و دز پرتودهی به عنوان عامل فرعی در سه تکرار اجرا شد. سوخ ها پس از پرتودهی حدود ۴ ماه در انبار در شرایط معمولی (دما ۱۰-۱۵ درجه ی سانتی گراد و رطوبت نسبی حدود ۷۰ درصد) نگه داری شد و صفات انباری آن ها شامل درصد جوانه زنی و پوسیدگی، درصد تلفات وزنی، درصد ماده ی خشک و سفتی بافت، در دوره های زمانی ۴۰، ۸۰ و ۱۲۰ روز ثبت شد. نتایج نشان داد که ارقام از نظر صفات موردنظر با هم تفاوت معنی دار داشتند و در ارقام سفید قم و قرمز آذرشهر درصد جوانه زنی و پوسیدگی و افت وزنی پایین تر بود. درصد ماده ی خشک و سفتی بافت سوخ نیز در رقم سفید قم به طور معنی داری بالاتر از دیگر ارقام بود. پرتودهی سوخ ها موجب بهبود قابل ملاحظه ی صفات درصد افت وزنی، درصد جوانه زنی و پوسیدگی و سفتی بافت در مقایسه با شاهد (پرتو ندیده) به ویژه ۱۲۰ روز پس از انبارداری گردید. اثرات متقابل عوامل در صفات به استثنای درصد جوانه زنی و پوسیدگی پس از ۸۰ روز و درصد افت وزنی پس از ۱۲۰ روز معنی دار نبود.

کلمات کلیدی:

پیاز، ضایعات انباری، پرتودهی، رقم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1365610>

